

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoCsp/12/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116217656
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5116217656.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, ul. Hodžova č. 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: N. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom trvale I. F., adresa na doručovanie: F. ul. K. č. XXXX/XX, o zaplatenie sumy 1.304,97 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 8Csp/4/2016-287 zo dňa 11. decembra 2019, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu mení tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 504,20 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V ostatnej zamietnutej časti rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 22,73 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 8Csp/4/2016-287 zo dňa 11.12.2019 žalobu v celom rozsahu zamietol (výrok I.). Zároveň rozhodol, že žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a druhoinsančného konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobou doručenou súdu dňa 08.07.2016 sa žalobca domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.304,97 eur spolu s úrokom z omeškania (správne úrokom - poznámka odvolacieho súdu) vo výške 28 % ročne z tejto sumy od 19.08.2015 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

Súd mal preukázané, že žalobca a žalovaná uzavreli Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb dňa 07.04.2012. Na základe uvedenej zmluvy bol pre žalovanú zriadený a vedený osobný účet, vydaná medzinárodná platobná karta a poskytované služby elektronického bankovníctva. Súčasťou zmluvy nebola dohoda strán o povolenom prečerpaní na účte. Prílohou žaloby boli výpis z účtu žalovanej za obdobie od 01.01.2015 do 18.08.2015, všeobecné obchodné podmienky (ďalej len „VOP“) žalobcu účinné od 01.07.2016, Sadzobník poplatkov s účinnosťou od 01.07.2016 a úrokové sadzby produktov účinné od 06.07.2016. Podľa žalobcom predloženého výpisu z účtu žalovanej za obdobie od 01.01.2015 do 18.08.2015 bol zostatok na účte žalovanej podľa výpisu zo dňa 31.12.2014 vo výške - 1.030,95 eur, počet kreditných položiek - 1.304,97 eur, debetné položky vo výške -274,02 eur, nový zostatok na účte 0,- eur. Z transakcií uskutočnených na účte za uvedené obdobie vyplýva, že v predmetnom období boli na ľarchu osobného účtu žalovanej účtované poplatky, úroky a príplatky. Žalobca v odvolaní proti rozsudku okresného súdu v prvom poradí doplnil skutkové tvrdenia uvedené v žalobe v tom, že poukázal na bod 15. VOP časti III. Účty a vkladné knižky účinných ku dňu zatvorenia účtu 01.04.2012, bod 23. VOP účinných ku dňu podpisu zmluvy. Vznik nepovoleného debetu na účte je teda porušením uvedenej zmluvnej povinnosti. Zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovanou

sa riadi ustanoveniami Zmluvy, VOP a Sadzobníkom poplatkov. Žalovanej nebola poskytnutá služba povolené prečerpanie, t.j. žalovaná sa dostala na účte s pôvodne kladným zostatkom do nepovoleného debetu účtovaním poplatkov z titulu prekročenia v zmysle § 1 ods. 5, § 2 písm. f/, § 18 zák. č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 129/2010 Z. z.“). Suma 1.304,97 eur predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovanej počas trvania nepovoleného prečerpania. Žalobca zároveň súdu doručil rozpis všetkých transakcií na účte od jeho otvorenia až po zatvorenie. K nároku na poplatky uplatnené v žalobe uviedol, že zákon o platobných službách výslovne nestanovuje, že poplatky za poskytovanie platobných služieb musia byť individuálne dojednané. K zmluvnému úroku v sadzbe 28 % ročne uviedol, že je platná pre nepovolené prečerpanie a vyplýva z VOP bod 3.12 (účinné ku dňu zatvorenia účtu) v spojení s Výveskou úrokových sadzieb časť "Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu" v spojení s ustanoveniami zák. č. 129/2010 Z. z. (§ 2 písm. f/ a § 18). Žalobca si daný nárok uplatnil z titulu prekročenia, ktoré upravuje zák. č. 129/2010 Z. z. (§ 2 písm. f/ a § 18). Samotný zákon počíta s možnosťou, že zostatok na účte vzniknutý titulom prekročenia bude úročený. Zmluva o účte pre prípad prekročenia nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať údaje uvedené v § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. Naopak, podľa § 18 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe. Žalobca zverejňuje výšku úrokových sadzieb v úrokovej výveske na web stránke, a to nielen aktuálne vývesky, ale i historické. Žalobca mal za to, že zverejnením vývesiek úrokových sadzieb na jeho webovom sídle a v pobočkách je splnená povinnosť v zmysle § 18 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. Zákon nevyžaduje uvedenie úrokovej sadzby v zmluve o účte, preto je zamietnutie nároku na úrok nedôvodné. Žalovaná v priebehu sporu vo všeobecnosti namietala platnosť zmluvy, poukázala na neprijateľné zmluvné podmienky, a to najmä skutočnosť, že si so žalobcom nedojednala povolené prečerpanie účtu.

Súd následne citoval ust. § 37 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1, ods. 2, § 53 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka, § 708 ods. 1 a 2, § 710, § 716 ods. 1 až 3 Obchodného zákonníka, bod 15 VOP časti III. VOP účinných v čase uzavretia zmluvy (od 01.04.2012), čl. III bodu 23. VOP účinných ku dňu podpisu zmluvy, čl. IV body 2, 4 a 5 zmluvy. Z vykonaného dokazovania a z listín predložených žalobcom dospel k záveru, že žalovaná uzatvorila so žalobcom zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb dňa 07.04.2012, ktorej predmetom bolo poskytnutie medzinárodnej platobnej karty Maestro a služby elektronického bankovníctva. Podľa názoru žalobcu sú súčasťou zmluvy VOP účinné od 01.04.2012 a Sadzobník poplatkov účinný od 01.01.2012. Uvedené vyplýva z článku IV. bodu 2, 4 a 5 zmluvy. Žalovaná sa v zmluve zaviazala k dodržiavaniu všeobecných obchodných podmienok, pričom v zmysle článku III. bodu 5 mala povinnosť mať na účte minimálny zostatok, ktorý pokryje všetky platby. Podľa tvrdení žalobcu sa žalovaná mala dostať na svojom osobnom účte do nepovoleného prečerpania v celkovej výške 1.304,97 eur, čím porušila svoju povinnosť mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií splátok úveru, poplatkov v zmysle Sadzobníka, akýchkoľvek finančných záväzkov voči banke (článok III. bod 23 VOP). Z tohto dôvodu žalobca pristúpil k zatvoreniu účtu a ešte predtým dňa 18.08.2015 vykonal internú účtovnú transakciu (prevod dlhu klienta), kedy debetný zostatok na účte žalovanej previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet, a teda až následne došlo k zatvoreniu účtu. V prípade nepovoleného prečerpania bolo povinnosťou žalovanej platiť z prekročenej čiastky úrok pri nepovolenom prečerpaní, ktorý v zmysle vývesky úrokových sadzieb produktov žalobcu platnej od 01.01.2012 bol vo výške 20 % ročne a od 01.03.2015 vo výške 28 % ročne. Súd po preskúmaní žaloby v kontexte skutkových tvrdení žalobcu a žalovanej dospel k záveru, že z jednotlivých mesačných výpisov z účtu, ktoré predložil žalobca za obdobie od 07.04.2012 do 18.08.2015 je zrejmé, že žalovaná za obdobie od 07.04.2012 do 31.12.2012 mala kladný zostatok na účte v sume 6,30 eur. V závere uvedeného výpisu z účtu za predmetné obdobie vyplýva, že žalobca ponúkol žalovanej možnosť povoleného prečerpania na účte, kde je ponuka povoleného prečerpania v sume 400,- eur, pričom stačí požiadať o úver na ktorejkoľvek pobočke žalobcu. Podľa žalobcom predložených výpisov z účtu za obdobie od 07.04.2012 do 18.08.2015 vyplýva, že žalovaná sa prvýkrát dostala do nepovoleného prečerpania za obdobie od 01.01.2013 do 31.12.2013, kedy bol zostatok na jej účte v sume - 696,37 eur. Za ďalšie obdobia, t.j. od 01.01.2014 do 18.08.2015, si žalobca účtoval iba debetné položky pozostávajúce z bankou vyrubovaných poplatkov, pričom žalovaná nevykonávala žiadne transakcie. S poukazom na bod 23 článku III. VOP žalobcu účinných ku dňu 01.04.2012 predstavuje nevyrovnanie debetného zostatku na účte podstatné porušenie zmluvy. V zmysle článku III. bodu 37 VOP je banka oprávnená odstúpiť od zmluvy pre podstatné porušenie zmluvy, s okamžitou možnosťou zrušenia účtu, ak klient dosiahol nepovolený debet a v lehote stanovenej bankou nepovolený debet nevyrovnal. V prejednávanej veci súd dospel k záveru, že v zmysle VOP mal žalobca žalovanú vyzvať na úhradu nepovoleného prečerpania na účte (článok III. bod 23 VOP), a to v lehote uvedenej

vo výzve banky vo forme výpisu z technického systému banky. Vo výpise za obdobie od 01.01.2013 do 31.12.2013 žalobca uviedol záporný zostatok na účte žalovanej, avšak sám porušil zmluvné podmienky tým, že žalovanú nevyzval na úhradu záporného zostatku v ním určenej lehote. Naopak, žalobca nepristúpil k odstúpeniu od zmluvy v zmysle čl. III bodu 37 VOP a naďalej žalovanej účtoval ďalšie poplatky v trvaní takmer dva roky, ktoré predstavovali sumu spolu 1.304,97 eur. Podľa súdu samotný žalobca nekonal v súlade s VOP, a tak nemôže od žalovanej požadovať úhradu celej pohľadávky, nakoľko z predložených výpisov z účtu je zrejmé, že si mal voči nej uplatniť nárok na úhradu sumy 696,37 eur, ako záporného zostatku na jej účte. Odhliadnuc od uvedeného súd zdôraznil, že z výpisov z účtu za ďalšie obdobie od 01.01.2014 do 18.08.2015 vyplývajú poplatky za vedenie účtu, poplatok za vedenie exekúcie a čerpanie povoleného prečerpania na účte, z uvedeného nevyplýva žiadne čerpanie žalovanou. Samotný žalobca v žalobe a rovnako aj v odvolaní proti predchádzajúcemu rozsudku okresného súdu uviedol, že nárok si voči žalovanej uplatňuje titulom nepovoleného prečerpania na účte a výslovne uvádza, že „Žalovanému nebola poskytnutá služba povolené prečerpanie, t.j. žalovaný sa dostal na účte s pôvodne kladným zostatkom do nepovoleného debetu účtovaním poplatkov z titulu prekročenia“. Na druhej strane, z výpisov z účtu za predmetné obdobie vyplýva, že žalobca ponúkol žalovanej možnosť povoleného prečerpania na účte, čo vyplýva z výpisu z účtu za rok 2012, kde je ponuka povoleného prečerpania v sume 400,- eur, pričom stačí požiadať o úver na ktorejkoľvek pobočke žalobcu. Z výpisu z účtu za obdobie od 01.01.2013 do 31.12.2013 vyplýva čerpanie povoleného prečerpania a úhrady a poplatky s ním súvisiace. Skutkové tvrdenia žalobcu sú tak v zjavnom rozpore s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom v odvolacom konaní. V prvom rade súd konštatoval, že žalovaná namietala, že by službu povoleného prečerpania mala so žalobcom dojednanú. Uvedené netvrdil ani samotný žalobca a túto skutočnosť v konaní nijako nepreukázal, a to ani predloženými listinnými dôkazmi či skutkovými tvrdeniami uvedenými v rámci odvolacieho konania. Súdu preto nebolo zrejmé, z akého právneho nároku odvodzuje žalobca v konaní uplatnenú pohľadávku voči žalovanej, keď na jednej strane tvrdí, že ide o nepovolené prečerpanie na účte žalovanej a na strane druhej z listinných dôkazov - výpisov z účtu, vyplýva, že žalobca žalovanej účtoval poplatky za služby spojené s povoleným prečerpaním na účte, ku ktorého dojednaniu medzi stranami sporu preukázateľne nedošlo. Z predložených listinných dôkazov je zrejmé, že záporný zostatok na účte žalovanej vznikol až v čase (v roku 2013), kedy boli žalobcom žalovanej účtované poplatky súvisiace s povoleným prečerpaním na účte, ktorého zmluvné dojednanie v konaní preukázané nebolo. S ohľadom na uvedené súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť.

Nakoľko súd žalobu v celom rozsahu zamietol, žalovaná tak bola v konaní plne úspešná, náhradu trov konania si uplatnila, a tak jej súd priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, a to trov prvoinštančného aj druhoinsťančného konania (§ 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“).

2. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalobca, ktorý navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 388 C. s. p. rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a vyhovel žalobe v celom rozsahu a zároveň, aby mu priznal aj náhradu trov konania a trov odvolacích konaní vo výške zaplateného súdneho poplatku. Nestotožnil sa s argumentmi súdu prvej inštancie a považoval napadnutý rozsudok za nesprávny. Odvolanie odôvodnil odvolacími dôvodmi uvedenými v ust. § 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p. (rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci), § 365 ods. 1 písm. f/ C. s. p. (súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam), § 365 ods. 1 písm. b/ C. s. p. (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces).

Ďalej žalobca uviedol, že poskytol žalovanej povolené prečerpanie na účte s limitom povoleného prečerpania vo výške 560,- eur s variabilnou úrokovou sadzbou vo výške 19,9 % ročne. Výška limitu povoleného prečerpania je uvedená aj v tom ktorom výpise z účtu a teda to, že on poskytol žalovanej povolené prečerpanie vyplýva priamo z výpisov z účtu žalovanej. Žalovaná mala poskytnutú službu povolené prečerpanie na účte s variabilným úrokom 19,9 % ročne, ktoré sa riadi okrem zmluvy aj VOP čl. III. písm. T/ účinných ku dňu uzatvorenia zmluvy o povolenom prečerpaní. Žalovaná prekračovala povolený limit povoleného prečerpania, dostala sa do omeškania s vyplatením povoleného prečerpania, a na základe uvedeného on pristúpil k postupu v zmysle čl. 8.9 VOP a znížil žalovanej limit povoleného prečerpania na 0,- eur dňa 02.05.2014 ako to vyplýva z výpisu z účtu za dané obdobie. Zrušením povoleného prečerpania a neuhradením dlžnej sumy vo vyššie uvedenej lehote sa žalovaná dostala do nepovoleného debetu vo výške debetného zostatku na účte. Po znížení limitu na 0,- eur sa dlh žalovanej navyšoval z právneho titulu prekročenia, ktoré upravuje zák. č. 129/2010 Z. z. (§ 2 písm. f/, § 18) a bod 3.12 VOP účinných ku dňu zníženia limitu na 0,- eur. V tejto súvislosti žalobca poukázal na uznesenie

Krajského súdu v Bratislave č. k. 10Co/87/2017-72 zo dňa 27.04.2017. V ďalšej časti odvolania žalobca uviedol, že zák. č. 129/2010 Z. z. počíta s možnosťou, že zostatok na účte vzniknutý titulom prekročenia bude úročený. Mal za to, že zverejnením vývesiek úrokových sadzieb na jeho webovom sídle a v pobočkách je splnená povinnosť v zmysle ust. § 18 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. Zákon nevyžaduje uvedenie úrokovej sadzby v zmluve o účte, preto je zamietnutie nároku na úrok nedôvodné. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora v prejudiciálnom konaní k Smernici 2008/48/ES-VEC C-42/15 z 09.11.2016 a to článok 10 ods. 1 a 2 v zmysle ktorého zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument. Uvedené znamená, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. sú povinnou náležitosťou úverovej zmluvy, avšak nemusia byť nevyhnutne v samotnom texte úverovej zmluvy, ale časť z nich môže byť obsiahnutá aj vo VOP alebo Sadzobníku, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Z uvedeného teda vyplýva, že VOP - Sadzobník a Výveska úrokových sadzieb sú súčasťou zmluvy. Výška úroku pri nepovolenom debete na účte bola upravená vo Výveske úrokových sadzieb. V tejto súvislosti žalobca citoval z rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Co/37/2018-185 zo dňa 20.12.2018, uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 11Co/71/2018-202 zo dňa 25.09.2018, rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 5Co/190/2018 z 15.11.2018, rozsudok č. k. 5Co/241/2018 z 11.12.2018, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41Co/39/2018 z 23.01.2019. Okrem toho sú všetky dokumenty, na ktoré odkazuje zmluva - zverejnené na web stránke banky v aktuálnom znení - zverejnené na každom obchodnom mieste (pobočke banky), v aktuálnom znení, - o každej zmene dokumentácie je klient banky informovaný bankou aj vo výpise z účtu ako aj prostredníctvom internetbankingu a vo výpise z účtu je okrem toho uvedená aj úroková sadzba prečerpania. Podľa žalobcu úrok z prekročenej čiastky po dobu nepovoleného prečerpania je teda odplatom, ktorú klient platí banke za čerpanie prostriedkov poskytnutých bankou nad rámec zostatku na účte klienta. Na základe uvedeného sa teda v danom prípade nejedná o špecifickú zmluvnú podmienku alebo princíp ním zavedený a nakoľko sa opiera o právnu úpravu (Obchodný zákonník, § 18 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z.), nie je daná ani jej neprijateľnosť. Ohľadne povahy prekročenia a formy dohodnutia úroky pri prekročení žalobca odkázal na obsah rozhodnutí Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co/140/2018 zo dňa 19.12.2018, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41Co/39/2018 zo dňa 23.01.2019 a ohľadne nároku na úrok 28 % ročne na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Co/4/2018-54 zo dňa 27.03.2018. Poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/190/2018 z 15.11.2018. K poplatkom žalobca uviedol, že v zmysle § 31 ods. 2 zák. č. 492/2009 Z. z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o platobných službách“) poskytovateľ platobných služieb poskytuje platobné služby používateľovi platobných služieb na základe podľa písm. a/ zmluvy o poskytnutí jednorázovej platobnej služby alebo písm. b/ rámcovej zmluvy. V zmysle § 31 ods. 4 zákona o platobných službách sú neoddeliteľnou súčasťou rámcovej zmluvy obchodné podmienky o poskytovaní platobných služieb. V zmysle § 31 ods. 5 písm. d/ rámcová zmluva obsahuje okrem iného informácie o poplatkoch a úrokoch. Ako vyplýva z vyššie uvedených ustanovení Zákon o platobných službách výslovne nestanovuje, že poplatky za poskytovanie platobných služieb musia byť individuálne dojednané. V uvedenom žalobca poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č. k. 23Co/130/2017-72 zo dňa 14.5.2018. Ohľadom ukončenia zmluvného vzťahu žalobca uviedol, že žiadny právny predpis nestanovuje banke povinnosť zrušiť účet klientovi, ak vykazuje debetný zostatok. Ukončiť zmluvu v prípade debetného zostatku je len právom banky, ktoré banka môže využiť rovnako tak ako môže aj klient využiť svoje právo a ukončiť zmluvný vzťah s bankou. Žalovaná jednoznačne vedela o skutočnosti, že má v banke zriadený bežný účet a s vedením účtu sú spojené poplatky a napriek tomu neprejavila svoj záujem ukončiť zmluvný vzťah s bankou. Ďalej žalobca v odvolaní poukázal na to, že súd v rozsudku uviedol, že on si mal v konaní uplatniť iba sumu 696,37 eur, ale uvedený nárok mu nepriznal, hoci ho považoval za preukázaný, v zmysle výpisov z účtu žalovanej. K trovám odvolacieho konania žalobca uviedol, že súd vo výroku II. napadnutého rozsudku priznal žalovanej aj trovy druhoinštančného konania, hoci žalovaná odvolanie nepodala. Bol to práve on, kto sa domáhal zrušenia rozsudku súdu prvej inštancie. Odvolací súd považoval odvolanie žalobcu za dôvodné a rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Na základe uvedeného mal mu súd priznať nárok na trovy druhoinštančného konania a nie žalovanej. Žalobca opätovne uviedol, že pokiaľ súd považoval návrh za neúplný, tak ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, mal ho vyzvať na jeho doplnenie - opravu v zmysle § 129 ods. 1 C. s. p. Súd ho na doplnenie žaloby ohľadom špecifikácie povoleného/ nepovoleného prečerpania nevyzval, avšak napriek tomu vo veci meritórne rozhodol, pričom uvedený postup je procesne vadný a bola mu ním odňatá možnosť uplatňovať si procesné práva za účelom účinnej ochrany jeho práv. V tejto súvislosti citoval z obsahu uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/262/2017 zo dňa 18.01.2018, uznesení Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/33/2017-53 zo dňa 27.06.2017 a sp. zn. 11Co/157/2018 zo dňa 28.08.2018, uznesenia

Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Co/25/2018-257 zo dňa 26.07.2018, uznesenia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/57/2017 zo dňa 29.06.2018, rozhodnutia Krajského súdu v Nitre č. k. 5Co/262/2017-82 zo dňa 04.07.2018 a uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 10Co/74/2018-151 zo dňa 16.08.2018.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 C. s. p.) oprávneným subjektom - účastníkom, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C. s. p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/, h/, b/ C. s. p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a po doplnení dokazovania na nariadenom odvolacom pojednávaní rozsudok okresného súdu v napadnutej časti sčasti zmenil (§ 388 C. s. p.) a sčasti potvrdil (§ 387 ods. 1 C. s. p.).

5. V preskúmvanej veci sa žalobca na žalovanej domáhal zaplata sumy 1.304,97 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 28 % ročne z tejto sumy od 19.08.2015 do zaplata na tom skutkovom základe, že títo uzavreli zmluvu o spolupráci pri poskytovaní produktov a služieb dňa 07.04.2012, ktorej obsahom bolo zriadenie osobného účtu pre žalovanú a vydanie a používanie platobnej karty a služby elektronického bankovníctva. Žalovaná bola povinná mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií. Túto uvedenú povinnosť porušila a dostala sa do nepovoleného prečerpania z titulu prekročenia vo výške žalovanej istiny a dlh nevyrovnala. Žalovaná suma 1.304,97 eur predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovanej počas trvania nepovoleného prečerpania. Žalobca si uplatňoval aj z prekročenej čiastky úrok, ktorý je majiteľ účtu povinný platiť po dobu nepovoleného prečerpania.

6. Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol pretože v zmysle VOP mal žalobca žalovanú vyzvať na úhradu nepovoleného prečerpania na účte (čl. III bod 23 VOP) a to v lehote uvedenej vo výzve banky vo forme výpisu z technického systému banky. Napriek výpisu za obdobie od 01.01.2013 do 31.12.2013, v ktorom žalobca uviedol záporný zostatok, nevyzval žalovanú na úhradu. Nepristúpil k odstúpeniu od zmluvy (čl. III bod 37 VOP) a naďalej žalovanej účtoval ďalšie poplatky v trvaní takmer 2 roky, ktoré predstavovali sumu 1.304,97 eur. Keďže samotný žalobca nekonal v súlade s VOP, tak nemôže od žalovanej požadovať úhradu celej pohľadávky, nakoľko z predložených výpisov z účtu je zrejmé, že si mal voči nej uplatniť nárok na úhradu sumy 696,37 eur ako záporného zostatku na jej účte. Odhliadnuc od uvedeného zdôraznil, že z výpisov z účtu na ďalšie obdobie od 01.01.2014 do 18.08.2015 nevyplýva žiadne čerpanie žalovanou napriek poplatkom za vedenie účtu, poplatku za vedenie exekúcie a čerpaniu povoleného prečerpania na účte. Samotný žalobca v žalobe a rovnako aj v odvolaní proti rozsudku okresného súdu v prvom poradí uviedol, že nárok si voči žalovanej uplatňuje titulom nepovoleného prečerpania. Na druhej strane, z výpisov z účtu za r. 2012 vyplýva, že žalobca ponúkol žalovanej možnosť povoleného prečerpania v sume 400,- eur, pričom stačí požiadať o úver na ktorejkoľvek pobočke žalobcu a z výpisu z účtu za obdobie od 01.01.2013 do 31.12.2013 vyplýva čerpanie povoleného prečerpania a úhrady a poplatky s ním súvisiace. Preto ďalším dôvodom zamietnutia žaloby bolo to, že skutkové tvrdenia žalobcu ohľadom nepovoleného prečerpania na účte sú v zjavnom rozpore s listinnými dôkazmi ním predloženými. Okrem toho žalovaná namietala, že by službu povoleného prečerpania mala so žalobcom dojednanú. Z predložených listinných dôkazov je zrejmé, že záporný zostatok na účte žalovanej vznikol až v čase (v r. 2013), kedy boli žalobcom žalovanej účtované poplatky súvisiace s povoleným prečerpaním na účte, ktoré zmluvné dojednanie v konaní preukázané nebolo.

7. Žalobca v prvom rade v odvolaní poukazoval na to, že poskytol žalovanej povolené prečerpanie na účte s limitom povoleného prečerpania vo výške 560,- eur, ktorá je uvedená aj v tom ktorom výpise z účtu a s variabilnou úrokovou sadzbou vo výške 19,9 % ročne, ktorá sa riadi okrem zmluvy aj VOP čl. III. písm. T/ účinných ku dňu uzatvorenia zmluvy o povolenom prečerpaní. Žalovaná prekračovala povolený limit povoleného prečerpania, dostala sa do omeškania s vyplatením povoleného prečerpania, a na základe uvedeného on pristúpil k postupu v zmysle čl. 8.9 VOP a znížil žalovanej limit povoleného prečerpania na 0,- eur dňa 02.05.2014 ako to vyplýva z výpisu z účtu za dané obdobie. Zrušením povoleného prečerpania a neuhradením dlžnej sumy vo vyššie uvedenej lehote sa žalovaná dostala do

nepovoleného debetu vo výške debetného zostatku na účte. Po znížení limitu na 0,- eur sa dlh žalovanej navyšoval z právneho titulu prekročenia, ktoré upravuje zák. č. 129/2010 Z. z. (§ 2 písm. f/, § 18) a bod 3.12 VOP účinných ku dňu zníženia limitu na 0,- eur.

8. Z odvolania žalobcu vyplýva, že uplatnený nárok zakladá na skutkovom tvrdení o uzatvorení zmluvy o povolenom prečerpaní na bežnom účte žalovanej. Toto skutkové tvrdenie však mal predniesť do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania súdom prvej inštancie na pojednávaní dňa 14.12.2019. Ako vyplýva z obsahu spisu pojednávania, na ktorom súd vec prejednal, vyhlásil dokazovanie za skončené podľa § 182 C. s. p. sa žalobca nezúčastnil, neúčast' ospravedlnil a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti. Keďže to však urobil až v odvolacom konaní, jedná sa o tzv. novoty v odvolacom konaní, ktoré možno použiť len vtedy, ak : a/ sa týkajú procesných podmienok, b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C. s. p.). Odvolací súd v tomto spore nezistil naplnenie žiadneho z uvedených dôvodov § 366 C. s. p. pre použitie novoty zo strany žalobcu v odvolacom konaní. Novo použité skutkové tvrdenia žalobcu sa netýkajú procesných podmienok (medzi ktoré patria napr. právomoc súdu, príslušnosť súdu, neexistencia prekážky začatého konania (litispencie), neexistencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci (rei iudicatae), spôsobilosť strany samostatne konať pred súdom (procesná spôsobilosť) a pod.), netýkajú sa vylúčenia sudcu, či nesprávneho obsadenia súdu a nejde ani o situáciu, kedy ich žalobca bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (zmluvy o povolenom prečerpaní, na ktoré sa žalobca pri svojich skutkových tvrdeniach odvoláva mal žalobca k dispozícii nepochybne už v štádiu konania pred súdom prvej inštancie). Z uvedeného dôvodu, keď neboli zistené podmienky na pripustenie novôt v odvolacom konaní, odvolací súd na žalobcove tvrdenia o povolenom prečerpaní na bežnom účte žalovanej pri svojom rozhodovaní neprihliadal.

9. Žalobca v odvolaní poukazoval aj na to, že súd v rozsudku, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol uviedol, že si mal v konaní uplatniť iba sumu 696,37 eur, ale uvedený nárok mu nepriznal, hoci ho považoval za preukázaný v zmysle výpisov z účtu žalovanej.

10. Odvolací súd nariadil pojednávanie na deň 26.06.2020 za účelom zopakovania a doplnenia dôkazov a to podľa ust. § 204 C. s. p. oznámením obsahu listín. Vec bola na pojednávaní prejednaná v neprítomnosti žalobcu, ktorého poverený zamestnanec sa ospravedlnil z neúčasti na pojednávaní z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a hospodárnosti konania s úmyslom predísť navyšovaniu trov konania. Predvolanie bolo žalovanej posielané na adresu ňou označenú ako adresa na doručovanie: K. č. XXXX/XX, XXX XX F. (č.l. 34 spisu) a to s poukazom na ust. § 106 ods. 1 C. s. p. podľa ktorého súd doručuje písomnosti stranám na adresu, ktorú si sami zvolia. Z informácie o výsledku doručenia listinného rovnopisu - predvolania elektronicky vyplýva, že správa nebola listinne doručená z dôvodu, že adresát si zásielku neprevzal v odbernej lehote a zásielka bude do 30 dní skartovaná. Informácia bola prijatá súdom dňa 22.06.2020 (§ 31a ods. 10 zák. č. 305/2013 o e-Governmente). Odvolacím súdom bolo konštatované, že u žalovanej nebola zachovaná päťdňová lehota na prípravu pred pojednávaním (§ 178 ods. 2 C. s. p.). Táto by uplynula dňa 29.06.2020 (27.06.2020 - sobota § 121 ods. 1, 2, 4 C. s. p.). Nakoľko žalovanej nebolo možné na ňou uvedenú adresu predvolanie dodať a teda sa o termíne pojednávania nedozvedela odvolací súd nepovažoval za tohto stavu za rozhodné, že žalovanej mala plynúť lehota na prípravu pred pojednávaním. Bolo by to zjavné nerozumné ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho procesu a to s poukazom na čl. 17 C. s. p., podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb. Z týchto dôvodov odvolací súd prejednal vec v neprítomnosti strán sporu.

11. Podľa § 708 ods. 1, 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy a platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 711 ods. 1 Obchodného zákonníka za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania.

Podľa § 1 ods. 5 zák. č. 129/2010 Z. z. na spotrebiteľský úver vo forme prekročenia sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 9 ods. 6, 7 a 8, § 11, § 18, § 20, § 21 a § 23, 25 až 27.

Podľa § 18 zák. č. 129/2010 Z. z. ak ide o zmluvu o otvorení bežného účtu a existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť (ods. 1). Ak ide o prekročenie, ktoré trvá viac ako jeden mesiac, veriteľ bezodkladne informuje spotrebiteľa písomne alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o a/ prekročení, b/ výške prekročenej čiastky, c/ úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, d/ akýchkoľvek uplatniteľných sankciách, poplatkoch alebo úrokoch z omeškania, e/ iných možnostiach riešenia tohto prekročenia vrátane ponuky iných úverových produktov (ods. 2).

Podľa § 52 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

12. Podľa odvolacieho súdu predmetná zmluva je zmluvou o bežnom účte podľa § 708 Obchodného zákonníka a súčasne zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d/ zák. č. 129/2010 Z. z. vo forme prekročenia podľa § 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z. z., pretože ju uzavrel žalobca ako veriteľ podľa § 2 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z., ktorý pri uzatváraní a plnení zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná ako spotrebiteľ podľa § 2 písm. a/ zák. č. 129/2010 Z. z., ktorý pri uzatváraní a plnení tejto zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti ani povolania. Žalobcom (v žalobe a doplnení zo dňa 09.03.2017 (č.l. 94 spisu)) opísané „nepovolené prečerpanie“ vo výške žalovanej istiny napĺňa charakteristiku spotrebiteľského úveru vo forme prekročenia podľa § 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z. z. Napriek tvrdeniam žalobcu v jeho odvolaní, že poskytol žalovanej povolené prečerpanie na účte s limitom povoleného prečerpania vo výške 560,- eur a žalovaná prekračovala povolený limit povoleného prečerpania, treba povedať, že zmluva neobsahovala dojednanie o možnosti povoleného prečerpania, a preto ani neprichádza do úvahy aplikácia § 710 Obchodného zákonníka v spojení s § 497 Obchodného zákonníka. V tejto súvislosti nie je dôležité, že vo výpisoch z účtu sa hovorí o povolenom prečerpaní, pokiaľ samotná zmluva neobsahuje ustanovenia o dojednaní povoleného prečerpania.

13. Z dokazovania vykonaného odvolacím súdom bolo zistené a to z výpisu z účtu žalovanej za obdobie od 01.01.2013 do 31.12.2013, že predchádzajúci výpis zo dňa 31.12.2012 potvrdzuje zostatok peňažných prostriedkov v sume 6,30 eur, počet kreditných položiek 39 v sume 3.549,55 eur a počet debetných položiek 101 v sume -4.252,22 eur, nový zostatok na účte predstavuje -696,37 eur. Transakcie na účte za obdobie od 01.01.2013 do 31.12.2013 boli nasledovné: od 02.01.2013 do 07.03.2013 - +6,30 eur, -0,60 eur, +150,- eur, +150,- eur, - 290 eur, +22,54 eur, +2,- eur, -20,- eur, - 10,- eur, +210,- eur, -210,- eur, - 3,90 eur, - 1,- eur, - 0,60 eur, +23,10 eur, + 3,- eur, + 120,-eur, -140,- eur, +204,60 eur, -200,- eur, -5,28 eur, +333,08 eur, - 330,- eur, -3,18 eur, +30,- eur, -30,- eur, -3,90 eur, -0,50 eur, +0,04 eur, -0,60 eur, +10,- eur, predstavujúce kladný zostatok a od 08.03.2013 došlo k nepovolenému výberu predstavovali debetné operácie (t.j. bezhotovostné platby žalovanej v prospech iných účtov, platby v rôznych predajných zariadeniach, resp. výbery žalovanej z bankomatu) sumu 2.795,39 eur (08.03.2013 - 560,- eur, 15.03. - 20,- eur, 18.03. - 7,57 eur, 22.03 - 260,- eur, 17.04. - 10,- eur, 18.04. - 3,58 eur, 19.04. - 270,- eur, 26.04. - 3,79 eur, 03.05. - 10,- eur, 06.05. - 2,48 eur, 09.05. - 10,- eur, 16.05. - 120,- eur, 16.05. - 20,- eur, 17.05. - 50,- eur, 20.05. - 200,- eur, 20.05. - 20,- eur, 20.05. - 30,- eur, 20.05. - 10,- eur, 21.05. - 210,- eur, 03.06. - 10,- eur, 03.06. - 160,- eur, 14.06. - 10,- eur, 17.06. - 3,52 eur, - 17.06. - 2,44 eur, 19.06. - 1,46 eur, 19.06. - 180,- eur, 19.06. - 20,- eur, 20.06. - 120,- eur, 21.06. - 1,66 eur, 21.06. - 1,90 eur, 25.06. - 2,65 eur, 25.06. - 22,55 eur, 01.07. - 1,98 eur, 16.07. - 10,- eur, 17.07. - 4,86 eur, 19.07. - 2,41 eur, 19.07. - 110,- eur, 19.07. - 70,- eur, 22.07. - 22,55 eur, 23.07. - 100,- eur, 23.07. - 50,- eur, 23.07. - 70,- eur) a kreditné operácie (t.j. platby v prospech účtu žalovanej, jej vklady na účet, odmeny za platby kartou) predstavovali celkovú sumu 2.291,19 eur (14.03. - 23,10 eur, 21.03. - 262,02 eur, 28.03. - 0,04 eur, 16.04. - 23,10 eur, 18.04. - 54,80 eur, 18.04. - 219,12 eur, 30.04. - 0,04 eur, 02.05. - 26,18 eur, 06.05. - 10,- eur, 15.05. - 23,10 eur, - 15.05. - 120,- eur, - 16.05. - 312,84 eur, 17.05. - 204,60 eur, 31.05. - 0,01 eur, 31.5. - 100,- eur, 31.05. - 80,- eur, - 13.06. - 23,10 eur, 18.06. - 204,60 eur, 19.06. - 120,- eur, 24.06. - 25,- eur, 28.06. - 0,07 eur, 02.07. - 9,73 eur, 15.07. - 23,10 eur, 18.07. - 204,61 eur, 22.07. - 221,98 eur, 31.07. - 0,05 eur. Rozdiel medzi debetnými operáciami a kreditnými operáciami t.j. sumou 2.291,19 eur a sumou 2.795,39 eur predstavuje mínus 504,20 eur. Poplatky za uvedené obdobie - od 08.03.2013 do 31.12.2013 - boli žalobcom žalovanej účtované v súvislosti s povoleným prečerpaním na účte, ktorého zmluvné dojednania v konaní preukázané neboli. Z toho dôvodu žalobcovi neprislúchajú. V následnom období od 01.01.2014 do 18.08.2015 ako vyplýva z výpisov z účtu žalovanej táto nevykonávala žiadne transakcie. Preto ani za toto obdobie žalobcovi poplatky neprislúchajú.

14. V ďalšej časti odvolania žalobca poukazoval na to, že zák. č. 129/2010 Z. z. počíta s možnosťou, že zostatok na účte vzniknutý titulom prekročenia bude úročený. Mal za to, že zverejnením vývesiek úrokových sadziieb na jeho webovom sídle a v pobočkách je splnená povinnosť v zmysle ust. § 18 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. Zákon nevyžaduje uvedenie úrokovej sadzby v zmluve o účte, preto je zamietnutie nároku na úrok nedôvodné. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora v prejudiciálnom konaní k Smernici 2008/48/ES-VEC C-42/15 z 09.11.2016 a to článok 10 ods. 1 a 2 v zmysle ktorého zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument. Uvedené znamená, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. sú povinnou náležitosťou úverovej zmluvy, avšak nemusia byť nevyhnutne samotnou textu úverovej zmluvy, ale časť z nich môže byť obsiahnutá aj vo VOP alebo Sadzobníku, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy.

15. Pokiaľ ide o úrok vo výške 28 % ročne, žalobca v konaní nepreukázal, že si povinnosť na úhradu úroku so žalovanou dojednal, keď predmetný úrok sa vzťahoval zároveň na prečerpanie, o ktorom žalobca nepreukázal, že by sa na ňom so žalovanou dohodli, a teda nepreukázal, že by žalovaná ako klientka - spotrebiteľka (odvolateľ nenamietal spotrebiteľský charakter vzťahu, ktorý žalobca a žalovaná uzavretím zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb založili) vedela, za akých podmienok si peniaze v prípade nepovoleného prečerpania „požičiava“ a akú sumu peňazí zaplatí žalobcovi v prípade prečerpania.

Zo zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 07.04.2012 (čl. VI. bod 2) je zrejmé, že v rámci záverečných ustanovení bolo uvedené oprávnenie banky účtovať si za poskytovanie produktov - služieb poplatky podľa Sadzobníka poplatkov a všetky takéto poplatky účtuje na ťarchu účtu zriadeného na základe zmluvy, ktorého sa poskytnutie produktu - služby týka, resp. na ťarchu akéhokoľvek iného účtu majiteľa účtu vedeného v banke. Zo zmluvy však už nevyplýva, že rôzne poplatky účtované bankou budú vykazované na tomto účte tak, že vznikne nepovolené prečerpanie. Uvedené vyplýva (aj to len ako možnosť) výlučne zo všeobecných obchodných podmienok (bod 3.12 VOP), podľa ktorých „pri zúčtovaní úrokov, poplatkov, operácií prostredníctvom platobných kariet, opravnom zúčtovaní, uplatnení zrážkovej dane, v prípadoch dohodnutých medzi bankou a klientom ako

aj v iných prípadoch môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu“. Spotrebiteľ teda nebol priamo v zmluve upozornený, že sa takýmto spôsobom môže dostať do nepovoleného prečerpania, pričom z hľadiska transparentnosti zmluvy, ako aj následkov, ktoré sú s nepovoleným prečerpaním spojené (vznik úverového vzťahu a povinnosť platiť úrok) však mala byť táto skutočnosť osobitne zvýraznená, priamo v zmluve (nie napr. len v obchodných podmienkach). Informácia spotrebiteľa o úrokoch a poplatkoch prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalovaná ako spotrebiteľka však túto možnosť nemala, keďže povinnosť platiť úrok z „nepovoleného prečerpania, t.j. prečerpania, na ktorom sa vopred nedohodla, nebola uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 245/2010).

Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazoval na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-42/15 (Home Credit vs. Biróová), v zmysle ktorého čl. 10 ods. 1, 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS v spojení s článkom 3 písm. m/ tejto smernice, sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne, alebo na inom trvalom nosiči, odvolací súd poznamenáva, že aj napriek tejto skutočnosti musí byť zachovaná požiadavka dobrej viery v záväzkovo-právnom vzťahu a i keď forma zakotvenia jednotlivých zmluvných ustanovení môže byť stranami určená rôzne, deklarácia prejavu vôle byť viazaný zmluvou z nich musí nepochybne vyplývať, čo v spornom prípade nebolo splnené. Ak majú byť všeobecné obchodné podmienky súčasťou zmluvy, je potrebné vyjadriť s nimi súhlas. Dôkazné bremeno ohľadne existencie vôle žalovanej byť viazaný nielen zmluvou, ale aj všeobecnými obchodnými podmienkami, ako aj skutočnosť, že žalovaná bola s týmito podmienkami riadne oboznámená, zaťažuje žalobcu, pričom pre preukázané oboznámenie sa nepostačuje len konštatovanie a vyhlásenie spotrebiteľa vo formulárovej zmluve o tom, že bol s obchodnými podmienkami oboznámená.

Je potrebné zdôrazniť, že obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách majú slúžiť predovšetkým na to, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak, nemajú slúžiť na to, aby do nich často v neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých sa predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa najskôr uniknú (napr. rozhodcovská doložka, dojednanie o zmluvnej pokute, vznik možného nepovoleného prečerpania a povinnosť platiť úrok s tým spojený). Všeobecné obchodné podmienky predstavujú rozsiahly, pre priemerného spotrebiteľa na porozumenie náročný text, vopred pripravený dodávateľom, bez možnosti spotrebiteľa zmeniť ich obsah. Z tohto dôvodu existuje nezanedbateľné riziko, že spotrebiteľ si nebude v čase uzavretia zmluvy vedomý svojich zmluvných povinností a zaviazá sa tak splneniu povinnosti, pri znalosti ktorej by k uzavretiu zmluvy nepristúpil. Ak banka uvedie podstatné obsahové náležitosti (povinnosť platiť úrok a výška úrokovej sadzby počas doby nepovoleného prečerpania) len v rámci rozsiahlych, pre priemerného spotrebiteľa na porozumenie náročných všeobecných obchodných podmienok, nemožno takémuto konaniu priznať právnu ochranu.

16. Z týchto dôvodov odvolací súd považoval odvolanie žalobcu za dôvodné sčasti a preto rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku zmenil a žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 504,20 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V ostatnej zamietnutej časti rozsudok okresného súdu potvrdil.

17. Vzhľadom na to, že odvolací súd rozsudok okresného sčasti zmenil a sčasti potvrdil, okrem odvolacích trov, rozhodol aj o trovách prvoinštančného konania, a to podľa § 396 ods. 2 C. s. p., podľa ktorého ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie. Pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ust. § 255 ods. 1, 2 C. s. p, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalobca sa na žalovanej domáhal zaplata sumy 1.304,97 eur, priznaná mu bola suma 504,20 eur. Úspech žalovanej tak predstavovala suma 800,77 eur (1.304,97 eur - 504,20 eur) a neúspech suma 504,20 eur. Keďže nejde o plný úspech jednej zo strán sporu, odvolací súd priznáva náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, ktorý sa vyjadří percentuálne. Z celkovej sumy 1.304,97 eur tak úspech predstavuje v percentuálnom vyjadrení 61,363 % a neúspech 38,637 % a rozdiel 22,726 % zaokrúhlene 22,73 %. Z toho dôvodu odvolací súd rozhodol, že žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 22,73 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).